

РЕШЕНИЕ

№ 3247

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 21.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **773** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед № Т-РД-27-407 от 13.01.2022 г., издадена от Министъра на туризма, с която е отхвърлено заявлението на [фирма] и му е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по схема BG-176789478-2021-05, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427 (2021/N) от 08.11.2021, на основание чл. 112, ал. 1 от Закона за държавния бюджет на РБ за 2021. Прието е, че кандидатът не отговаря на предварително обявените критерии за допустимост по т. 6 Допустими кандидати, подт. 6.2 от Указанията и Критерий за допустимост № 2 от раздел 3, група Критерии за допустимост на кандидатите, а именно няма спад на оборота без ДДС за 2020 г. с най-малко 30 на сто спрямо реализирания оборот без ДДС през 2019 г.

Жалбоподателят моли атакувания акт да бъде отменен. Претендира разноски.

Ответникът не взема становище. Прави възражение по чл. 133 от АПК.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е допустима като подадена в срок и от надлежна страна – адресат на административния акт в законово регламентирания срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност съгласно чл. 8, ал. 6 от Постановление № 393 на Министерски съвет от 22.11.2021 г. С оглед представеното от жалбоподателя Удостоверение за актуално състояние /л. 299/, от което е видно, че седалището и адресът на управление на жалбоподателя е в [населено място], настоящият състав намира, че местно компетентен съгл. правилата на чл. 133 от АПК е именно АССГ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспорената Заповед № Т-РД-27-407 от 13.01.2022 г. на Министъра на туризма, с която се отхвърля заявлението на [фирма] и на дружеството се отказва предоставянето на БФП по схема за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG-176789478-2021-05 "Подкрепа на предприятия, упражняващи дейност в един от следните кодове по К. 2008 на НСИ 55, 56, 79, 82.3, 86, 90, 93, 96.04" е постановена от материално компетентен административен орган – Министъра на туризма, доколкото в чл. 4 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г. изрично е посочено, че администратор на конкретната в случая държавна помощ съгласно чл. 9 от Закона за държавните помощи е Министърът на туризма. Според чл. 8, ал. 6, във връзка с ал. 3 от същото постановление отказите на административния орган се обжалват по реда на АПК.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона форма и при спазване на нормативно установените изисквания за неговото съдържание, при посочване на фактическите и правни основания за постановения отказ да бъде предоставена БФП по подаденото от [фирма] проектно предложение.

Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие - чл. 25, ал. 4 от Закона за администрацията и чл. 8, ал. 3, във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г., така и фактическите основания за възприетото административно решение – установеното въз основа на извършена от оценителната комисия проверка за административно съответствие и допустимост на подаденото от жалбоподателя заявление, несъответствие с предварително утвърдените критерии за допустимост, съдържащи се в т. 6 "Допустими кандидати", подт. 6.2 от Указанията за кандидатстване и Критерий № 2 от Раздел III, Група "Критерии за допустимост на кандидатите" (Приложение 1 към Указанията).

Съгласно разрешението, дадено в Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК, няма пречка мотивите да се съдържат в отделен документ, предхождащ постановяването на акта и когато този документ е съставен с оглед предстоящото издаване на акта, какъвто е настоящият случай.

Съобразно нормативно регламентирания изисквания за провеждане на процедури от вида на процесната (чл. 8, във връзка с чл. 11 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г.), произнасянето на решаващия орган се извършва след получаване на протокол от помощния административен орган – назначена от него оценителна комисия, в който се съдържат констатациите, свързани с извършената проверка по допустимост на

кандидатите, респективно с които се предлагат и заявленията, одобрени за финансиране. В тази връзка на основание чл. 8, ал. 1 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г. е издадена Заповед № Т-РД-16-313 от 29.11.2021 г. на Министъра на туризма (л. 161 и сл.), с която е определен съставът на оценителната комисия. Същата е извършила оценка /л. 186 и сл./ на подадените проектни предложения, вкл. и на това на жалбоподателя /л. 174 и сл./. Посочено е, че предприятието осъществява дейност по код 55.1 и 96.01 съгласно К. 2008 /л. 190/, но не отговаря на критерия по чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393, тъй като няма спад на оборота за 2020 г. с най-малко 30 на сто спрямо реализирания оборот през 2019 г. Отражено е, че спадът на оборота е в размер на 18,25% /л. 204/. Същевременно е прието, че кандидатът попада в Критериите за допустимост по чл. 6, ал. 1, т. 3, 4, 6 и 7 от ПМС № 393 /л. 192 и сл./ и не попада в Критериите за недопустимост по чл. 6, ал. 2 от ПМС № 393 /л. 198 и сл./. Изготвена е и Докладна записка от председателя на оценителната комисия изх. № Т-93-00-3786 от 30.12.2021 г. /л. 205/, като същевременно за работата на Оценителната комисия са съставени протоколи /л. 207 и сл./ ведно с оценителен доклад /л. 220/. На 30.12.2021 г. е издадена заповед, с която се одобрява предоставяне на БФП по процесната схема за държавна помощ /л. 230/.

С оглед гореизложеното съдът приема, че е спазено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране от фактическа и от правна страна на обективизираното в Заповед № Т-РД-27-407 от 13.01.2022 г. на Министъра на туризма волеизявление и разпоредените с него правни последици.

Съдът обаче констатира допуснати в хода на административното производство процесуални нарушения от категорията на съществените такива, водещи и до неправилно приложение на материалния закон и обуславящи отмяна на оспорения акт на тези основания.

Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393 допустими кандидати от туристическия сектор по мярката са предприятия, които имат спад на оборота без ДДС за 2020 г. с най-малко 30 на сто спрямо реализирания оборот без ДДС през 2019 г. Съгласно пар. 1, т. 1 от ДР на ПМС № 393 реализиран оборот за едно предприятие е сумарната стойност на процента, с който участва съответният допустим по схемата КОД по К.-2008 (За "Хотелиерство" – КОД: 55.1, 55.2, 55.3, 55.9; За "Ресторантьорство" – КОД: 56.1, 56.2, 56.3; За "Туроператорска дейност" – КОД: 79.1, 79.9; За "Организиране на конгреси и търговски изложения" – КОД: 82.3; За "Други дейности по хуманно здравеопазване" – КОД: 86.9; За "Експлоатация на зали за представления" – КОД: 90.04; За "Дейности, свързани с развлечения и отдих" – КОД: 93.2; За "Поддържане на добро физическо състояние" – КОД: 96.04) във формирането на стойността, отразена в КОД 15100 от приходната част на Отчета за приходите и разходите на предприятието (ОПР) за съответната година, и получения процент, умножен по стойността, отразена в КОД 15100 от приходната част на Отчета за приходите и разходите на предприятието (ОПР) за съответната година.

Не се спори между страните, а това е отразено и във формуляра за кандидатстване, че основната дейност на дружеството е под код 55.1 – хотели и подобни места за настаняване /л. 178/. В проектното предложение кандидатът е посочил оборот за 2019

г. в размер на 4 311 000 лева /л. 179/ и оборот за 2020 г. в размер на 2 667 000 лева /л. 180/. Така вписаната информация изцяло съответства на отразената в Отчета за приходите и разходите на дружеството съответно за 2019 г. (раздел 1, бруто приходи от продажби – код 15100, кол. 1 вкл. акцизи, без ДДС) /л. 55 и л. 64/. Съгласно чл. 11, ал. 1 и ал. 2 от ПМС 393 тази информация подлежи на проверка от Министъра на туризма, който ползва информацията, съдържаща се в Националния туристически регистър, Националния статистически институт, Националната агенция за приходите и др. В случая Министърът на туризма не е взел предвид съдържащата се в посочените документи информация, което е довело до постановяване на акта в нарушение на чл. 35 от АПК. Макар в заповедта да се твърди, че са взети предвид данни от НСИ, тези данни не съответстват на събраните такива по делото, доколкото посочените в заповедта реализирани обороти за 2019 г. и за 2020 г. съответно в размер на 2 414 160 лева и 1 973 580 лева не са отразени в приложените и неоспорени от ответника отчети за приходите и разходите, в които са вписани горепосочените суми от 4 311 000 лева за 2019 г. и 2 667 000 лева за 2020 г. Не е ясно откъде административният орган е възприел данните, въз основа на които е формирал отказа си да предостави на жалбоподателя БФП. А както бе посочено, декларираните от жалбоподателя обороти напълно съответстват на вписаните такива в ОПР за 2019 и 2020 г., подадени в НСИ. По този начин всъщност административният орган не е съобразил относими доказателства, чрез които се установява наличието на конкретни обстоятелства със значимост за претендираното от кандидата материално право.

Допуснатите нарушения на административнопроизводствените правила са такива, които съдът квалифицира като съществени, доколкото са се отразили върху съдържанието и разпоредителната част на крайния акт, т. е. при недопускането им би се установила различна фактическа обстановка. Така допуснатите процесуални нарушения са довели и до нарушаване на материалния закон, тъй като неправилно са приложени разпоредбите, съдържащи материалните предпоставки за уважаване на искането на жалбоподателя за предоставяне на БФП. Именно една от тези предпоставки е покриването на критерия, заложен в чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г., възпроизведен съответно и в Указанията за кандидатстване. Като е приел за установен реализиран оборот за 2019 г. и за 2020 г. в размер, несъответстващ на посоченото в подадените в НСИ ОПР от жалбоподателя, съответно като е счел, че не се покрива заложеното изискване за спад на оборота за 2020 г. с най-малко 30 на сто спрямо реализирания оборот през 2019 г., административният орган е издал акт, който се явява в противоречие с процесуалния и материалния закон. Безспорно в случая се установява по делото, че спадът в оборота (в проценти) за развиваната икономическа дейност "Хотелиерство" на [фирма] за 2020 г. спрямо същия за 2019 г. е в размер на 38,13%, с което се покриват и нормативно установените изисквания досежно предварително обявените критерии за допустимост по чл. 6, ал. 1, т. 2 от ПМС № 393 от 22.11.2021 г., т. 6 "Допустими кандидати", подт. 6. 2 от Указанията за кандидатстване и Критерий № 2 от Раздел III, Група – "Критерий за допустимост на кандидатите" (Приложение 1 към Указанията) за предоставяне на БФП по настоящата схема.

Предвид изложеното съдът намира, че оспорената пред него заповед е незаконосъобразна. Поради това депозираната жалба се явява основателна и следва да

бъде уважена, а оспорената заповед да бъде отменена. Делото като административна преписка следва да се изпрати на Министъра на туризма за ново произнасяне по заявлението на [фирма] при съобразяване с мотивите на настоящото решение, тъй като естеството на въпроса не позволява разрешаването му по същество от съда. На основание чл. 174 АПК съдът следва да определи срок на органа за произнасяне, който с оглед фактите по делото следва да бъде 14-дневен.

При този изход на спора искането на жалбоподателя за разноски се явява основателно и следва да бъде уважено, като на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в тежест на Министерство на туризма бъде възложено заплащането на сумата от общо 2893,17 лева – държавна такса и адвокатско възнаграждение, съобразно представените доказателства за заплащането им /л. 104 и л. 291/.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Заповед № Т-РД-27-407 от 13.01.2022 г., издадена от Министъра на туризма, с която е отхвърлено заявлението на [фирма] и му е отказано предоставянето на безвъзмездна финансова помощ по схема BG-176789478-2021-05, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100427 (2021/N) от 08.11.2021 г.

ВРЪЩА преписката на Министъра на туризма за ново произнасяне по заявление с вх. № BG-176789478-2021-05-0305, подадено от [фирма] с ЕИК[ЕИК], при съобразяване с мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок.

ОСЪЖДА Министерството на туризма да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер общо на 2893,17 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: